

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/81/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521200167
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2521200167.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú C. G., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov: N. O., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt D. XXX/XXX, V., a Y. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt H., adresa na doručovanie P. C. XX, T., o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 15. júla 2021, č.k. 9P/9/2021-141, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia výživného, nedoplatku na zročnom výživnom a náhrade trov konania **p o t v r d z u j e.**

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním schválil rodičovskú dohodu, ktorou maloletú C. zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloletú a spravovať jej majetok a zároveň upravil styk otca s maloletou tak, že je oprávnený sa s maloletou stretávať každý nepárny týždeň od piatka od 16.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. a každý párný týždeň v stredu od 16.00 hod. do 19.00 hod., rozhodol, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej C. výživným vo výške 200 eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2021 a určil nedoplatok na zročnom výživnom vo výške 300 eur za obdobie od 01.05 do 31.07.2021, ktorý povolil otcovi splácať spolu s bežným výživným mesačnými splátkami po 10 eur až do úplného vyrovnania dlhu, vždy do 15. dňa v mesiaci s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že matka sa návrhom podaným na súd prvej inštancie domáhala úpravy rodičovských práv a povinností voči maloletej C., keď žiadala dcéru zveriť do svojej osobnej starostlivosti, otcovi určiť výživné 250 eur mesačne a upraviť mu styk s maloletou. Otec súhlasil so zverením maloletej do starostlivosti matky, aj s navrhovanou úpravou styku s maloletou. Navrhol určenie výživného sumou 100 eur mesačne. Počas pojednávania dňa 06.05.2021 rodičia uzatvorili rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej sa dohodli na zverení maloletej C. do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloletú, zároveň uzatvorili rodičovskú dohodu aj ohľadne úpravy styku otca s maloletou Jasmine. Opatrovník odporučil rodičovskú dohodu schváliť a odporučil, aby súd určil otcovi primerané výživné, ktoré zodpovedá otcovým možnostiam a schopnostiam. Zo správy procesného opatrovníka zo dňa 23.04.2021 súd zistil, že matka žije na adrese U. X. G. X, V. v 3-izbovom nájomnom byte, za ktorý uhrádza mesačne 250 eur. Žije spolu so svojimi maloletými deťmi a to maloletou C. G., maloletým E. O. a plnoletým M. O.. Maloletá má podľa vyjadrenia matky samostatnú izbu, policový nábytok, televízor,

množstvo hračiek. Matka po ukončení telefonického pohovoru zaslala elektronicky fotografie bytu. Maloletá má v domácnosti matky vytvorené vhodné podmienky. Maloletá bude navštevovať materskú školu od septembra 2021. Matka im uviedla, že rodičia maloletej nežijú spolu od januára 2020, spolu komunikujú s problémami. Otec sa s maloletou Jasmine stretáva pravidelne každý druhý víkend od soboty 8.00 hod do nedele 18.00 hod, a tiež niekoľko hodín počas týždňa na základe dohody rodičov. Otca maloletej sa im nepodarilo telefonicky opakovane skontaktovať. Z rozsudku Okresného súdu Piešťany, č.k. 5P/83/2011-64 zo dňa 22.03.2012 súd zistil, že maloletý E. O. bol zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi bolo určené výživné vo výške 200 eur mesačne. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 3 a 5, § 62, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na úpravu rodičovských práv a povinností je voči maloletej C. dôvodný, keďže rodičia nežijú v spoločnej domácnosti od januára 2020. Súd prihliadol na skutočnosť, že rodičia počas konania uzavreli rodičovskú dohodu v časti zverenia maloletej a úpravy styku otca s maloletou, túto rodičovskú dohodu súd schválil, nakoľko mal za preukázané, že rodičovská dohoda je v záujme maloletej. Rodičia maloletej sa však nedokázali dohodnúť na výške výživného. Súd mal preukázané, že maloletá C. je v celodennej starostlivosti matky. Je zdravá, matka s ňou nemá spojené zvýšené výdavky, na stravu pre ňu vynaloží asi 100 eur mesačne vzhľadom k tomu, že má veľmi rada ovocie a zeleninu, denne zje 2 jogurty, vypije 1 litra mlieka. S oblečením má matka spojené výdavky 20 až 30 eur mesačne vzhľadom k tomu, že dcéra rýchlo rastie. V noci má maloletá plienky, s čím má matka spojené zvýšené výdavky cca 14 eur mesačne. Na drogériu, na rôzne maste, šampóny, sponky má náklady vo výške 10 až 15 eur mesačne. Ďalej mal súd preukázané, že rodičovská dovolenka matke mala skončiť v apríli 2021, nakoľko maloletá dosiahla vek 3 roky, avšak z dôvodu pandémie jej bola predĺžená. Matka poberá rodičovský príspevok vo výške 370 eur od februára 2021 vo výške 378 eur. V období od apríla 2020 do marca 2021 mala priemerný čistý mesačný príjem 643 eur. Má zhoršený zdravotný stav, má problémy s rukami, má psoriatickú artritídu, ktorá jej spôsobuje bolesti kĺbov, rúk aj nôh. Minulý rok jej operovali lakeť na ruke, nechcela sa jej zaceliť rana, museli jej to trikrát zašivať, podľa lekárov by jej mal byť priznaný plný invalidný dôchodok. Nemala by vôbec pracovať, inak sa jej zdravotný stav zhorší. Iný príjem okrem rodičovského príspevku a prídavku na deti nemá. Vo svojej výchove má zvereného ešte maloletého E., na ktorého jej otec prispieva sumou 200 eur mesačne. Privyrába si sumou 100 eur mesačne. Majetok výraznejšej hodnoty nevlastní žiaden. Spláca úver sumou 212 eur mesačne, na splácanie ktorého jej otec maloletej prispieva sumou 100 eur mesačne. Okrem maloletej C. má vyživovaciu povinnosť k maloletému E.. Plnoletý syn M. je zamestnaný s príjmom vo výške cca 1.000 eur mesačne, na domácnosť jej prispieva sumou 100 eur mesačne a dáva jej stravné lístky. Otec maloletej bol do 30.06.2020 zamestnaný u zamestnávateľa N. G. s.r.o. s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 774 eur. Pracovný pomer skončil výpoveďou zo strany otca. Následne sa zamestnal od 01.07.2020 do 09.06.2021 na základe dohody o pracovnej činnosti, kde mu bola vyplácaná mzda vo výške 28 eur v mesiaci júl 2020, tiež v októbri 2020, v marci 2021 vo výške 50,24 eur, v apríli 2021 50,24 eur, v máji 2021 60,30 eur. Pracoval ako pomocník na stavbe, kam dochádzal každý deň autom. Zároveň si brigádnicke privyrába po víkendoch ako pomocník, z čoho má príjem asi 100 eur za víkend, iný príjem nemá žiaden. Má základné vzdelanie, býva s matkou, ktorej mesačne prispieva podľa toho koľko má, v apríli napr. sumou 115 eur, predtým asi 50 eur. Okrem toho prispieva každý mesiac sumou 15 eur na stravu. Majetok výraznejšej hodnoty nevlastní, dlhy nemá. Okrem platenia výživného na maloletú C. inak neprispieva. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Súd pri rozhodovaní o výške výživného prihliadal na odôvodnené potreby maloletej, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov, pričom dieťa zdieľa životnú úroveň svojich rodičov. Súd určil otcovi platiť výživné na maloletú C. vo výške 200 eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2021 v zmysle návrhu matky. Otec na výživu maloletej platil výživné vo výške 250 eur mesačne (výživné s daňovým bonusom) od januára 2020 do decembra 2020, následne od januára 2021 do marca 2021 vo výške 200 eur mesačne, v apríli 2021 vo výške 180 eur a následne len vo výške 100 eur mesačne. Súd určil otcovi výživné vo výške 200 eur mesačne s prihliadnutím na skutočnosť, že otec bol v období od 01.01.2018 do 30.06.2020 zamestnaný s príjmom 774 eur mesačne netto. Následne sa zamestnal u zamestnávateľa B. dizajn s.r.o., kde dosahoval príjem 28 eur mesačne, 50 eur mesačne. Na skutočnosť, že skončil pracovný pomer u zamestnávateľa N. G. s.r.o. výpoveďou súd neprihliadal, nakoľko jeho výsluchom mal za preukázané, že výpoveď podal zo subjektívneho dôvodu, pričom následne sa hneď zamestnal, avšak zostal prakticky bez príjmu bez objektívneho dôvodu (napr. zdravotné dôvody), ktorý by mu znemožňoval byť riadne zamestnaný s príjmom. Uvedené súd posúdil v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine, t.j. že sa otec vzdal bez dôležitého dôvodu zárobku a určil výživné akoby otec bol zamestnaný. Súd zároveň poukázal aj na skutočnosť, že napriek tak nízkemu príjmu otec do práce takmer denne dochádzal na automobile jeho priateľa z Hlohovca do Topoľčian bez toho, aby mu zamestnávateľ prispieval na cestovné. Keďže

bol otec do 30.06.2021 zamestnaný s príjmom vo výške 774 eur mesačne v čistom, súd v zmysle rozhodovacej praxe Krajského súdu v Trnave určil výživné povinnému otcovi v rozsahu 20% až 30% z príjmu povinného rodiča na všetky vyživovacie povinnosti vo výške 200 eur mesačne, keďže otec má len vyživovaciu povinnosť k maloletej C.. Otec okrem platenia výživného na maloletú C. inak neprispieva, určením výživného v takejto výške súd zároveň zohľadnil zárobné a majetkové pomery aj matky, ako aj jej dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav. Súd otcovi určil výživné na maloletú C. od 01.05.2021, keďže však otec v takejto výške výživné neuhrádzal, vznikol mu na výživnom dlh vo výške 300 eur a to za obdobie od 01.05.2021 od 30.06.2021 (otec mal uhradiť 3 mesiace x 200 eur celkom 600 eur, pričom uhrádzal výživné 100 eur mesačne, teda 300 eur). Uvedený dlh súd povolil otcovi splácať po 10 eur spolu s bežným výživným pod následkom splatnosti celého plnenia. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v časti určenia výživného a nedoplatku na zročnom výživnom podal odvolanie otec keď uviedol, že nesúhlasí s rozsudkom o výživnom vo výške 210 eur vzhľadom na to, že dcéra nenavštevuje školské zariadenie, nechodí na žiadne krúžky, nemá žiadne zvýšené výdavky vzhľadom na jej zdravotný stav a vek. Taktiež jej kupuje oblečenie, obuv, hračky a keď je s ňou, tak jej robí bohatý program. Navrhol výživné na maloletú určiť v maximálnej výške 150 eur.

3. Procesný opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súdom určené výživné zohľadňuje potreby maloletej a tiež možnosti a schopnosti otca platiť výživné vo výške, ktorú určil súd prvej inštancie, preto odporúčajú rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. Matka maloletej v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že trvá na svojom návrhu a výške výživného určenej súdom, keďže jej momentálny príjem je 370 eur pandemický rodičovský príspevok a čaká na schválenie invalidného dôchodku, keďže nemôže pracovať. Je pravdou, že otec na poslednom styku 06.-08.08.2021 kúpil dcére zopár vecí a hračky, no od januára 2020 doteraz nič, okrem sem-tam plienok za 7 eur a na Vianoce hračky. A keďže otec od cca júna pracuje na živnosť v Nemecku, čo jej sám potvrdil, trvá na svojom návrhu a rozsudku, voči ktorému sa otec odvolal.

5. Otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že svojej dcére sa snaží dávať oveľa viac ako prezentuje bývalá partnerka a snaží sa podieľať na všetkom, čo dcéra potrebuje. Matka maloletej si privyrába maľovaním šálok a tanierov, kde si vie svojou šikovnosťou slušne privyrobit'. On za prácou do zahraničia šiel s tým, aby si mohol vyplatiť dlhy, ktoré by si na Slovensku vyplatiť nevedel. Práca v zahraničí bola len na sezónu a zákazka tam už končí ku dňu 17.12.2021, hlavne aj z dôvodu, aby sa s dcérou neodcudzil a trávil s ňou čo najviac času. Dcéra ešte nenavštevuje materskú škôlku, takže s dcérou a jej starostlivosťou matka nemá žiadne zvýšené výdavky.

6. Matka v ďalšom svojom vyjadrení uviedla, že jej príjem pandemický rodičovský príspevok vo výške 370 eur mesačne sa znížil na invalidný dôchodok vo výške 169,40 eur mesačne. Okrem tohto príjmu nemá žiaden iný príjem, okrem 50 až 70 eur mesačne čo si dokáže privyrobit' na práci spomínanej otcom maloletej. Svojej dcére teraz ako otec pracuje v zahraničí nakúpil hračky a nejaké oblečenie, ktoré jej ale chcel prísť zobrať. V zahraničí neskončil kvôli dcére ale kvôli pandémie, pretože bol od júna 2021 doteraz za dcérou 3-krát, aj to bola veľmi ústretová na to, ako sa správal, že ju pred dcérou išiel napadnúť pri styku, ktorý ani podľa rozsudku nemal byť. K vyjadreniu matka doložila oznámenie o výplate dôchodku zo Sociálnej poisťovne ústredie Bratislava, z ktorého vyplýva, že matke maloletej budú poukazovať dôchodok v sume 169,40 eur mesačne.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v časti určenia výživného a nedoplatku na zročnom výživnom vecne správny.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 9P/9/2021 je úprava rodičovských práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu C. G., nar. XX.XX.XXXX, na základe návrhu matky, ktorá žiadala maloletú zveriť do svojej osobnej starostlivosti, otcovi určiť výživné na maloletú v sume 250 eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2021.

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým určil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletú C. v sume 200 eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2021 a zároveň bol určený nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.05.2021 do 31.07.2021 vo výške 300 eur mesačne, ktorý súd povolil otcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 10 eur spolu s bežným výživným.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutočný stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, pričom svoje rozhodnutie náležite logicky aj presvedčivo zdôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje v zmysle §387 ods. 2 CSP.

11. Na zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia odvolací súd dopĺňa iba nasledovné: Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona a nie až na základe rozhodnutia súdu. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom trvá dovtedy, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Ak si rodičia túto svoju zákonnú povinnosť neplnia, môže súd aj bez návrhu určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Schopnosti a možnosti povinného rodiča nemožno zamieňať s výškou jeho dosahovaných príjmov. Táto nemusí vždy zodpovedať schopnostiam a možnostiam povinného rodiča. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť nielen na jeho skutočné príjmy, ale najmä na jeho reálne schopnosti ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti, situáciu na trhu práce a pod.. Pokiaľ sa preukáže, že na strane povinného rodiča došlo k poklesu alebo strate na zárobku, či iného príjmu, súd musí skúmať dôvody, ktoré k tomu viedli. V predmetnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že otec dobrovoľne na základe vlastnej žiadosti skončil pracovný pomer, v ktorom dosahoval priemerný netto príjem 774 eur. V ďalších zamestnaniach dosahoval príjem minimálny, preto súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že otec dal dobrovoľne výpoveď zo zamestnania, v ktorom mohol dosahovať stabilný príjem, takže túto situáciu si zaviniť sám svojim rozhodnutím a konaním. Preto správne súd prvej inštancie pri určovaní výšky výživného vychádzal z príjmu, ktorý mohol dosahovať a to 774 eur mesačne. Vzhľadom k všetkým ostatným skutočnostiam, keďže otec iné vyživovacie povinnosti nemá, okrem súdom určeného výživného sa na výchove a výžive dcéry podstatným spôsobom nepodieľa, tiež s prihliadnutím na príjem matky, ktorá je invalidnou dôchodkyňou s priznaným invalidným dôchodkom v sume 169,40 eur mesačne, s prihliadnutím k tomu, že matka má ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému Samuelovi, odvolací súd považoval súdom určené výživné za primerané aj veku a odôvodneným potrebám maloletej. Navyše otec maloletej vo svojom odvolaní, ani v ďalšom vyjadrení neuviedol žiadne relevantné skutočnosti spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku v časti určenia výživného. Odvolací súd mal tiež za to, že súd prvej inštancie správne určil aj výšku nedoplatku a aj spôsob jeho úhrady.

12. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

14. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).